

ρῶν τῆς συνήθους τιμῆς ἔκαστον. ἐμοὶ δὲ οὐ λίαν
χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ τὸ περὶ τὴν διάκρισιν· πρῶτον μὲν
D γὰρ ἐφάμιλλοι τοῖς ἀξιώμασι. πολλοὶ πρὸς μίαν κλῆσιν
οὐ διδίως ἀπαντῶσιν· ἔπειτα πλειόνων τόπων ἐν δόξῃ
5 γεγονότων ἀφθονία τῆς διανομῆς ἔστιν, ἢν τις εὐστοχεῖν
δύνηται, τὸν μὲν ὅτι πρῶτος, τὸν δὲ ὅτι μέσος, τὸν δὲ ὅτι
παρ' αὐτὸν ἢ μετὰ φίλου τινὸς ἢ συνήθους ἢ καθηγητοῦ,
διδοὺς ἔκάστῳ τῶν ἀξιωματικῶν λεγομένων· τοῖς δὲ
ἄλλοις δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνην τέλιπον ἀνάπτανταν
10 μᾶλλον τῆς τιμῆς. ἢν δὲ ... τοι μὲν αἱ ἀξίαι δύσκολοι δὲ
οἱ ἄνδρες ὅσιν, δρα τίνα μηχανὴν ἐπάγω· κατακλίνω γὰρ
εἰς τὸν ἐνδοξὸν μάλιστα τόπον, ἢν μὲν ἢ πατήρ, τοῦτον
ἀράμενος, εἰ δὲ μή, πάππον ἢ πενθερὸν ἢ πατρὸς ἀδελφὸν
E ἢ τινα τῶν ὁμολογουμένην καὶ ἴδιαν ἔχοντων παρὰ τῷ
15 δεχομένῳ τιμῆς ὑπεροχήν, ἐκ τῶν Όμηρον τὸ θεώρημα
τοῦτο λαμβάνων καθηκόντων. καὶ γὰρ ἔκει (Ψ 534 ss.)
δήπουθεν δὲ Ἀχιλλεὺς τὸν Μενέλεων καὶ τὸν Ἀντίλοχον
περὶ τῶν δευτερείων τῆς ἵπποδρομίας δρῶν διαφερομένους
καὶ δεδοικώς μὴ πορρωτέρω προέλθωσιν δργῆς καὶ φιλο-
20 νεικίας ἐτέρῳ βούλεται τὸ ἐπαθλον ἀποδιδόναι, λόγῳ μὲν
Εὔμηλον οἰκτίων καὶ τιμῶν, ἔργῳ δὲ τῆς ἔκείνων δια-
φορᾶς τὴν αἰτίαν ἀφαιρῶν.³

5. Ἐμοῦ δὲ τοιαῦτα λέγοντος δὲ Λαμπρίας ἐκ παρα-
24 βύστον καθήμενος καθάπερ εἰώθει μέγα φθεγξάμενος
F ἡρώτα τοὺς παρόντας, εἰ διδόσασιν αὐτῷ νοοθετῆσαι λη-